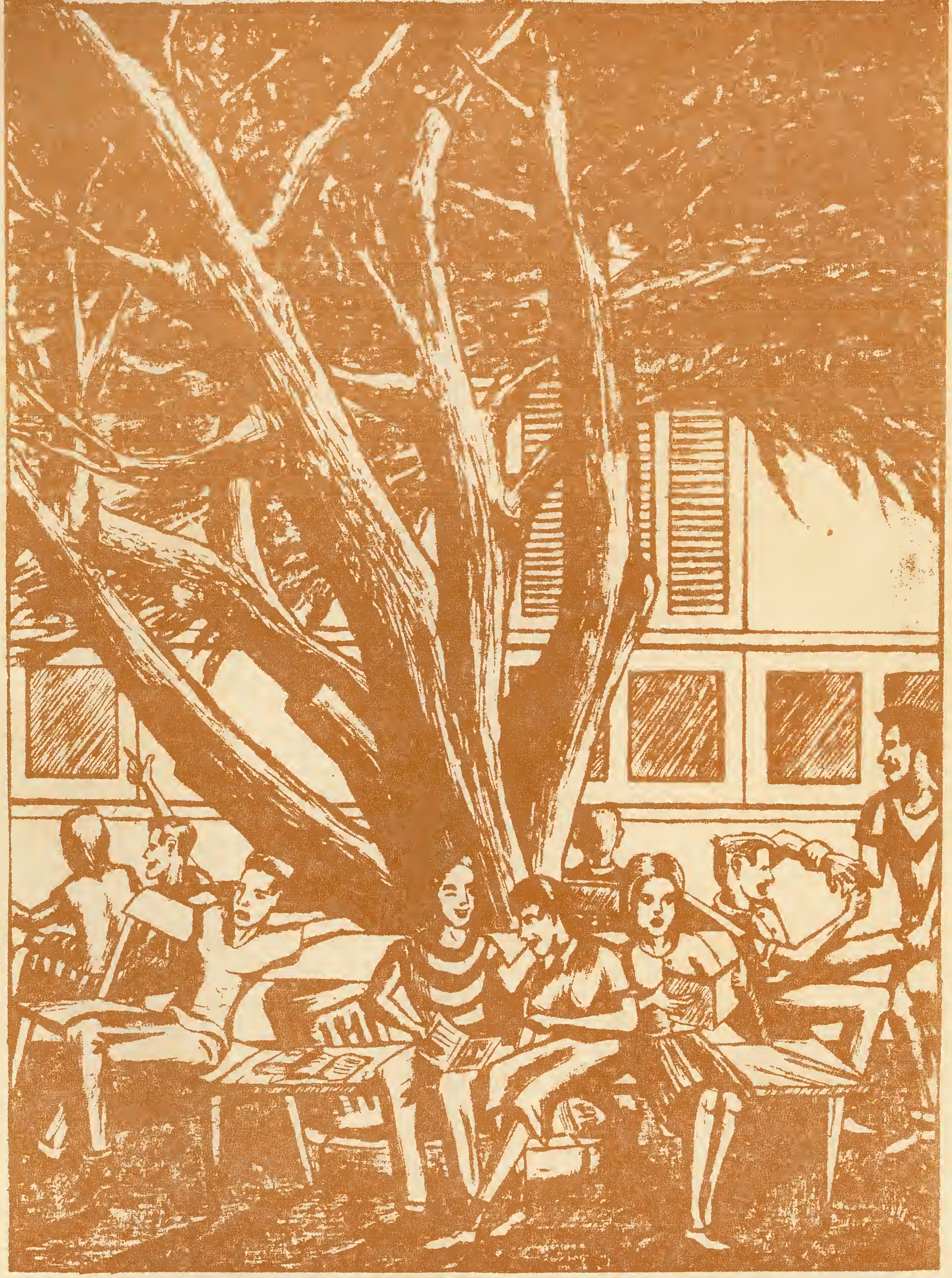
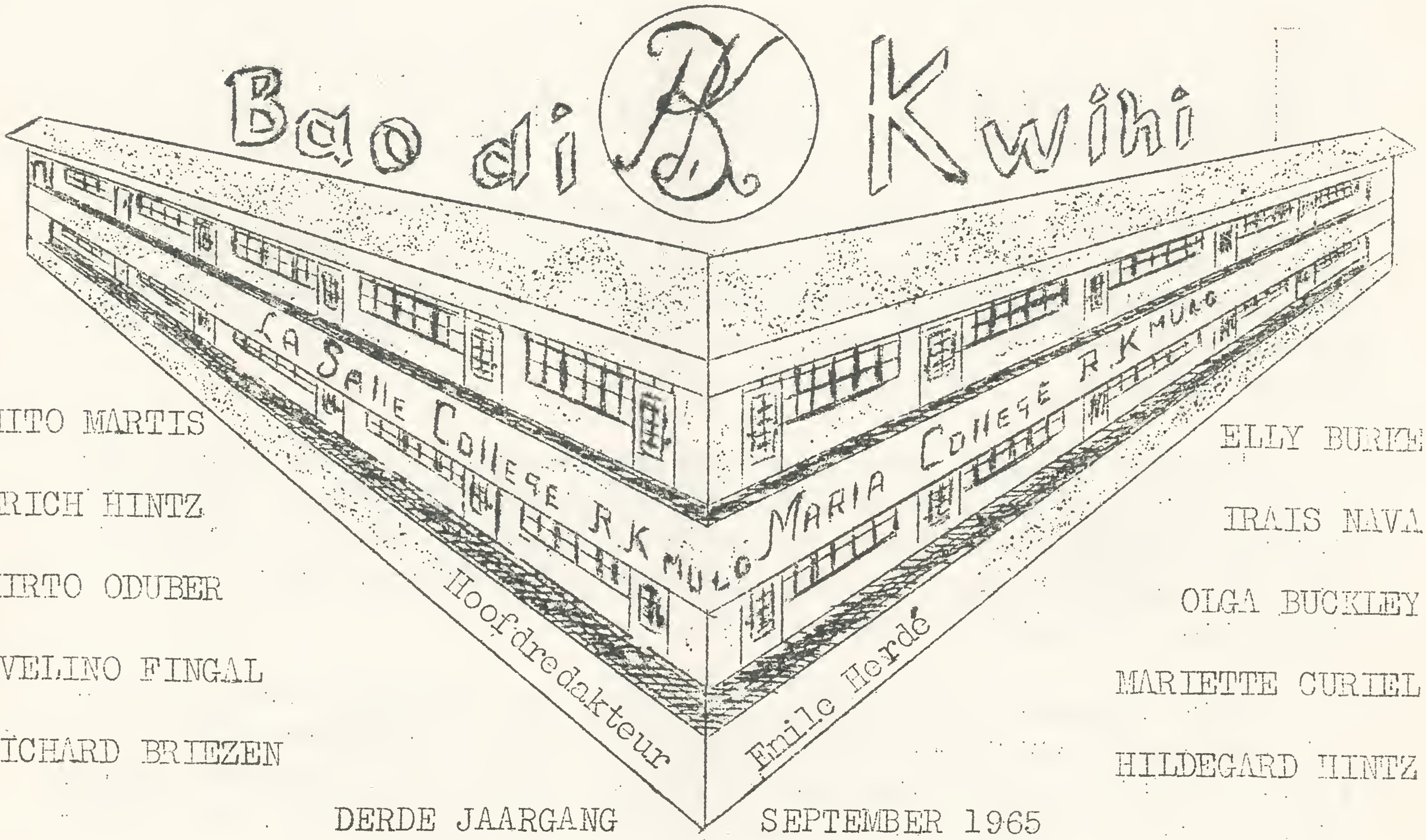
Sept 1965 Cultuur en Opvoeding

LA SALLE COLLEGE / MARIA COLLEGE

Bao di Kwihi

ARUBA · R.K. MULO SCHOLEN NED. ANT.

MITO MARTIS
ERICH HINTZ
MIRTO ODUBER
EVELINO FINGAL
RICHARD BRIEZEN

ELLY BURKE
IRAIS NAVA
OLGA BUCKLEY
MARIETTE CURIEL
HILDEGARD HINTZ

DERDE JAARGANG SEPTEMBER 1965

Nr. 1

Geachte Abonnees,

Hier zijn we dan weer. Na een lekkere, rustige vacantie starten we met onze derde jaargang. We hopen ook dit jaar weer, dat al de leerlingen zullen genieten van "hun eigen blad". "Eigen blad" betekent echter ook, dat we het ZELF MAKEN. Daarom, klim eens in je pen of je tekenstift en stuur je schepping naar de redaktie. Hoe meer inzendingen we krijgen, hoe mooier (en dikker) ons blad wordt. "Werk mee, en geniet mee".

Hierboven zie je de namen van de oude en nieuwe redaktieleden, die in deze derde jaargang aan het roer zullen staan. Voor Elly en Olga is dit reeds het tweede en voor Mirto en Emile zelfs al het derde jaar. Maar vooral de nieuwe redaktieleden roepen we een hartelijk welkom toe. We rekenen op een fijne samenwerking met de leerlingen en onze leraars en leraressen gedurende dit hele schooljaar.

Hoofdredakteur.

TOEKOMST EN VERLEDEN

De redaktie van ons, nu wel bekend en beroemd tijdschrift "Bao di Kwihi" werkt aan het eerste nummer van de 3de jaargang. Onwillekeurig gaan onze gedachten even terug. Een jaar geleden begonnen we het "experiment": een redaktie, bestaande uit meisjes en jongens.... wat zou het worden?????

Ik denk wel dat jullie het allemaal met mij eens zijn, als ik zeg, dat zij onze verwachtingen overtroffen hebbæn. De afleveringen verschenen steeds op tijd en zagen er keurig verzorgd uit. De samenwerking liet dan ook niets te wensen over.
Hulde aan de Redaktie 1964 - 1965.

Twee jongens en meisjes behaalden het Mulo-diploma en zeiden de school vaarwel. Enkele nieuwen nemen hun plaats in.
Ik hoop, dat zij er eveneens in slagen zullen hun medescholieren elke maand te verrassen met een prima verzorgd boekje, dat iedereen graag leest.

- o - o - o -

Beste Meisjes en Jongens, het nieuwe schooljaar is weer begonnen. De 10de klassers zijn ongetwijfeld met de beste voornemens bezield, want het M U L O - D I P L O M A , de bekroning van 10 of meer jaren blokken en ploeteren is de inzet.
Daar moet je wel wat voor over hebben, nietwaar?

- o - o - o -

Jullie, en ook de andere lezers en lezeressen wens ik van harte succes en Gods zegen in dit nieuwe schooljaar.

Zr. M. Dorothea. O.P.

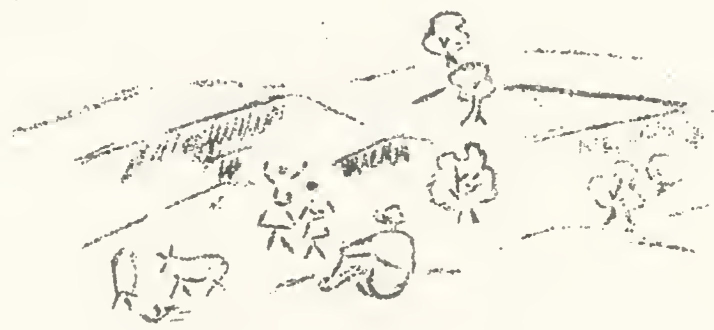
POST

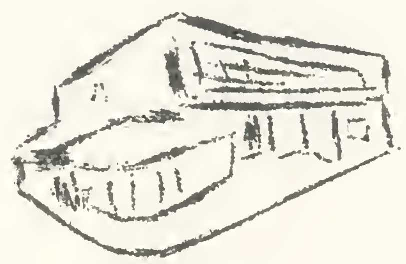
((Groningen, 4-9-'65.))

Onze oud-hoofdredakteur schreef ons een enthousiaste brief en wenste ons "HOPI EXITO" met de DERDE JAARGANG. Verder stuurde Addlee veel groeten voor Mhr. Werink; hij vond 't erg jammer, dat hij tweemaal voor niets bij hem thuis was gekomen. Ingesloten vonden we twee "poesía" van zijn jongere zusjes met de wens deze te publiceren. Hier volgt het eerste:

GRONINGEN

Warme dagen, zwoele nachten,
Dat is Gronings beste kant,
Al zijn er niet veel grachten
Toch is het een heel fijn land.

Mooie winkels, drom van mensen,
Ziet men in de Herenstraat.
Wat men ook zou kunnen wensen
Keurig alles wat er staat.

Neem eens de Martinitoren,
Dat is Gronings grote trots.
Vroeger zong men er in koren
Allemaal ter ere Gods.

Wat daar opvalt zijn de vrouwen,
Die gaan altijd mooi gekleed.
Men heeft er heel veel keus bij trouwen
Men is getrouwd eer men het weet.

Katholieken, Protestanten,
Zijn er allen even vroom.
Hoe men 't keert naar alle kanten
Allen koesteren dezelfde droom.

Ik zal nu mijn gedicht maar sluiten,
Alles prima wat ik weet
Over Groningen te uiten,
Een land dat ik nooit vergeet.

INGRID LASTEN

DOORSTUDEREN,,,

Deze week had ik een gesprek met een jongedame en een jongeman, die dit jaar beiden voor hun Mulo diploma zijn geslaagd.

Het gesprek verliep niet erg bevredigend en ik bleef er na afloop over peinzen.........

Ergens, zo dacht ik, zit er iets scheef. Het toeval wilde, dat een redacteur van Bao di Kwihi in mijn klas kwam en vroeg, hoeveel jongens zich op hun krant wilden abonneren.

Een jaar lang al lees ik Bao di Kwihi met veel plezier en ik dacht waarom zou ik deze gesprekken niet navertellen. Misschien heeft iemand van het La Salle College of Maria College de moed om commentaar te geven. Het probleem is n.l. nog niet opgelost. Eerst de jongeman:

Meneer, ik heb nog geen werk, ben dit jaar geslaagd en zou graag nog iets gaan studeren.Kunt U mij iets adviseren?

Ik: Van veschillende kranten heb ik gehoord, dat er op Aruba veel gebrek is aan mensen, die Boekhouden hebben gestudeerd. Voel je niets voor deze studie?

Hij: Sorry Meneer, dat is niets voor mij, want ik heb Mulo met wiskunde, als ik Boekhouden had willen leren was ik er in de 9de klas al mee begonnen.

Ik: Jammer, maar je zou het alsnog kunnen doen.

Hij: Boekhouden is voor diegenen, die te dom zijn voor wiskunde, niet voor mij. Maar Meneer, misschien ga ik volgend jaar naar de States om techniek te studeren.

Ik: Ha, dan zou misschien een cursus Engelse Conversatie iets voor je zijn.

Hij:Maar Meneer, ik kan toch niet iets gaan leren wat ik al ken! Engels heb ik op de Mulo al geleerd.

De jongedame:

Zij wilde Ned. Handelscorrespondentie leren. Er werd een boek gekocht. Het 1ste gedeelte bestond uit het maken van thema's zoals voorzetsels invullen - van twee hoofdzinnen een samengestelde zin maken met behulp van een voegwoord enz.

Ik: Je koopt maar een woordenboek en dan begin je. Opzoeken wat je niet weet en thema's maken. Ik corrigeer het werk. De oefeningen vormen een verlengstuk van wat je op de Mulo hebt geleerd, dus doe je best.

Zij: Moet ik die thema's zomaar maken, meneer? Dat is toch de omgekeerde wereld!

Ik: Hoezo, je weet toch hoe het moet?

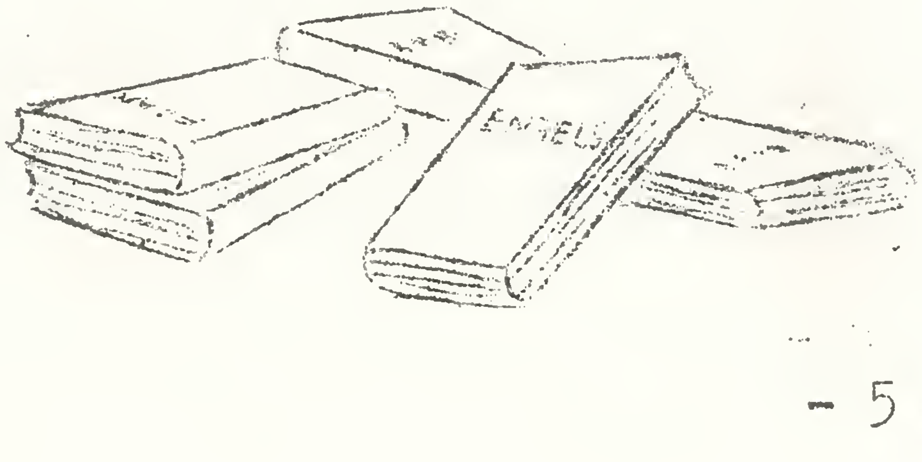
Zij: Maar meneer, U moet de thema's eerst maken, dan leer ik ze thuis en dan ken ik ze, zo deden we het op school ook.

IK HEB EROVER NAGEDACHT EN IK DOE HET EIGENLIJK NOG,IK VRAAG ME AF:

1) Waarom kiest iemand Mulo met wiskunde, als er op Aruba veel gebrek is aan Boekhouden?
2) Is Boekhouden alleen voor de dommen?
3) Waarom is er zo weinig animo voor deze studie? Ik ken honderden mensen, die Steno- Typen- Conversatie - Correspondentie enz leren. Voor Boekhouden ken ik er ook tien of elf.
4) Kan ik veronderstellen, dat iemand met een Mulodiploma zelfstandig verder kan studeren of is dit teveel gevraagd??

N. B. De jongeman,"die al Engels kende", dat is niet zo'n probleem, ik heb hem gevraagd of hij een avond vrij had, dan kan ik er nog wat bijleren, je bent er n.l. nooit te oud voor.

Mhr. Engelbaerts.

DE GESCHIEDENIS VAN EEN SCHOOLTAS

Ik was nogal verrast, toen een meisje, dat tot de redactie van een schoolkrant bleek te behoren, mij vroeg om iets over mijn leven te schrijven. "Wat een eer!" zei ik. "Het lijkt wel een beetje moeilijk. Maar ja ik zal het proberen". Dus hier volgt dan het beloofde stukje.
's Morgens werden we afgehaald.

Het was op een leerfabriek waar ik ter wereld kwam. Niet lang daarna, dus nog piep jong werd ik met nog enkele kameraadjes naar Aruba gestuurd en kwamen op onze voorlopige verblijfplaats. We konden zelfs niet voldoende uitrusten na die lange reis, want diezelfde namiddag stonden we in een etalage te pronken.

Hemeltje lief. Ik kan me nog goed herinneren hoe eng dat was: Al die ogen op je gericht! En kritiek dat je kreeg te horen! Enfin over smaak valt niet te twisten.

Daar ik niet graag te lang in de hete zon wilde blijven en ook niet met een paar centimeters stof wilde bedekt worden, gedroeg ik me als iemand van prima kwaliteit.

En warempel, nog de andere morgen kreeg ik een bazin. Maar eerst werd ik van alle kanten bekeken en nog eens bekeken totdat....... ja de beslissing viel op mij ! "Wat een geluk! " dacht ik. Doch later bleek dat ik ongelijk had.

De eerste september maakte ik kennis met nieuwe vriedjes en met de school van mijn bazin. Die eerste weken werd ik ook flink verwend en ik voelde me ook wat trots. En tegen mijn vrindjes blufte ik dan: "Zeg, ik zie d'r netter uit dan jullie en ik heb thuis een ereplaats op een tafeltje waar het heerlijk fris is". Dan keken de anderen een beetje sip. Maar toen kwam het verschrikkelijke. Ik ontdekte dat ik niet meer zo lief werd behandeld en ik werd een beetje verdrietig.

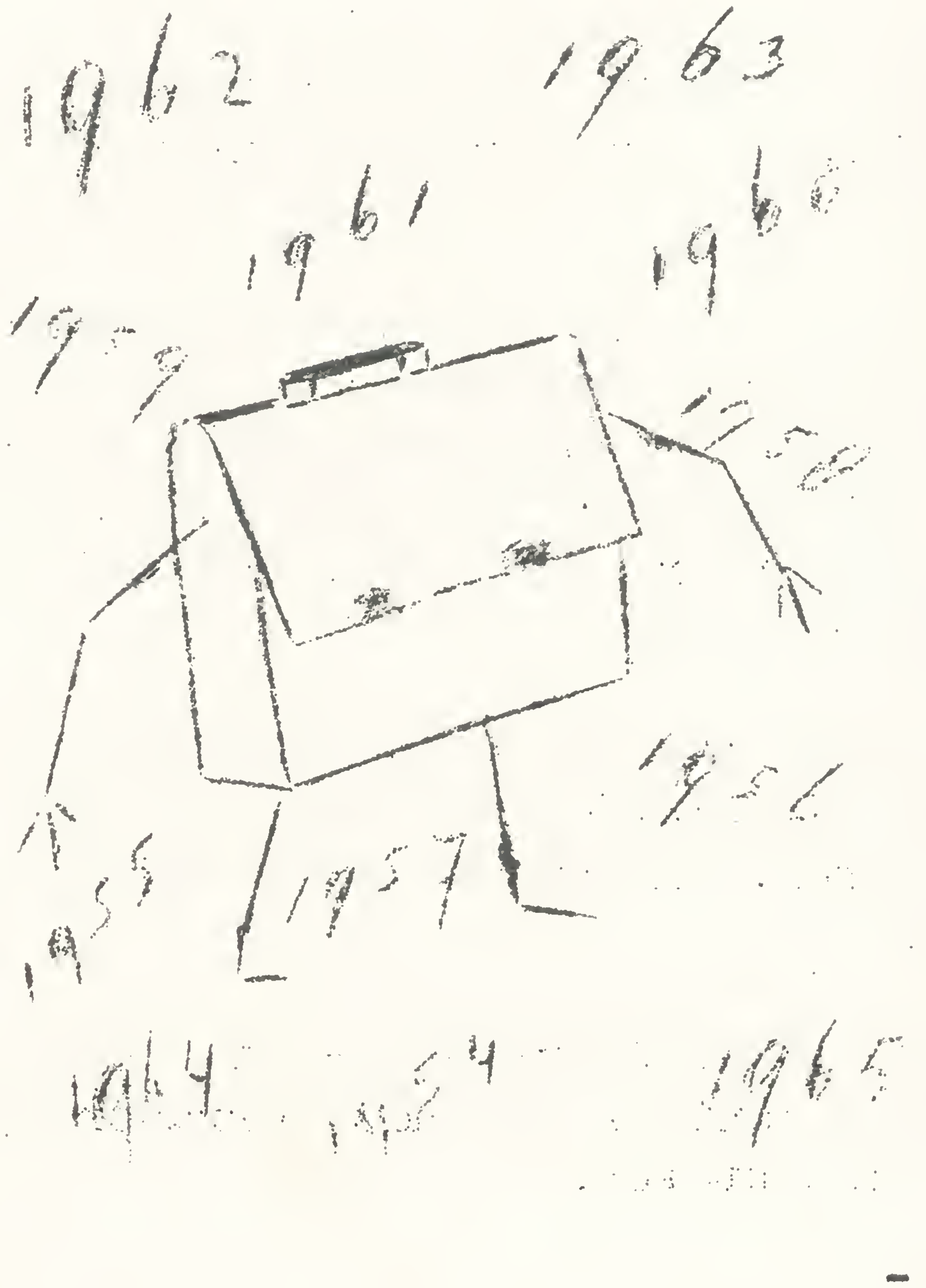
Later werd het erger. Ik werd maar met boeken en spullen vol gepropt en dan thuis zomaar in een hoek gegooid.

Als de jonge dame te veel huiswerk kreeg, dan kreeg ik de hele tijd gebrom te horen. En als zij weer iets lastigs te leren kreeg dan kreeg ik er voor op mijn kop. Alsof een arme schooltas het helpen kan, dat zij zo'n taak opgekregen had!

Was ik maar in die winkel gebleven! Misschien zou het er veel leuker zijn!

Weken, maanden, jaren gingen voorbij en ook aan mijn eentonige moeilijk leven kwam een einde..... Maar nu heb ik eindelijk rust gekregen en breng mijn laatste dagen door in een schuur.....

LETITIA WEVER 10 A

H I E R

HAD

UW

ARTIKEL

KUNNEN

STAAN

- R -

VAN 9 NAAR 10

We zaten midden in de Centrale Proefwerken vlak voor de overgang.... Dagen, waaraan geen einde scheen te komen en waarin wij ons extra flink op de studie toelegden.

Het werk was werkelijk "pikant" met het gevolg, dat het veel van ons verstand én van onze zenuwen vergde!

Maar eindelijk was alles toch achter de rug. De leus: "afwachten" hielden we haast niet meer uit. De spanning steeg met de dag en de barometer van het Maria College stond op barsten.

Men werd om een kleinigheidje afgesnauwd door de hypernerveuze klas- of liever gezegd lot-genootjes. Kon er niet eens meer een vriendelijk woord vanaf?.... Neen!!!
Gelukkig begrepen we elkaar volkomen, zodat er geen kinderachtige ruzietjes ontstonden.

Maar later werd de spanning opgevoerd tot HOOGspanning!
Dat was de middag, waarop de ouders het rapport in ontvangst zouden komen nemen.

Mijn huisgenoten plaagden mij, het arme zusje, ombarmhartig, zodat ik mijn toevlucht in mijn kamer zocht. Maar lang kon ik het hier niet uithouden, dus besloot ik mijn ouders tegemoet te gaan. Achter mij hoorde ik spottende uitroepen van de kleintjes en ik verdacht mijn grote, plaagzieke broer er sterk van, dat hij ze aanzette om me van alles na te schreeuwen.

Ha, dat was voorbij.... en daar zag ik vader en moeder ook al aankomen wandelen. Ik er op een holletje naar toe. Op hun gezichten was ..... vreugde te lezen, en dat was voor mij genoeg om te weten waar ik aan toe was.

Midden in de onvermijdelijke knuffelpartijen -nota bene: zomaar op straat- rukte ik me los, want ik had het verraderlijke witte kaftje uit moeders tasje zien steken.

Ik trok het er uit en mompelde "even kijken", terwijl mijn ogen reeds over de cijfers vlogen. Daarna lachte ik mijn van zorgen bevrijde lach. Ik wierp me in moeders armen en wist van geluk niets anders te doen dan alsmaar lachen en juichen. Daarna gaf ik mijn ouders een arm en zo liepen we huiswaarts. En ik lachte weer, want vader fluisterde me veelbelovend in het oor, dat hij een verrassing voor me had.

E. B.

≈ ~ ~ ~ ~ ~ ~ ~ ~

""Hoe slecht is de dronkenschap""

Een man had zoveel gedronken, dat hij niet meer kon staan; hij was "pata-pata". Hij wankelde naar een huis, maar alle deuren waren gesloten; daarom klom hij naar boven, waar een raam openstond en klom naar binnen.....

Een vrouw werd wakker, zag hem en werd doodsbenauwd..... De man stamelde echter: "Pido Lido".

R. ARENDS 7 A

A M I C A L   K I E R   Y U D A

AMICAL NO POR YUDA

SIE NO HAYA AYUDO

JOURNAAL

1 sept. Hoera!!!! De school is weer begonnen. De leergierige meisjes van het Maria College zijn vol goede moed naar school getogen om dit jaar weer hun profijt te trekken uit de lessen. Een iede r is benieuwd wie ze alsklasse-onderwijzer(es) zal krijgen.

2 sept. Heerlijk?!?! Met een overbeladen tas stappen de Maria Collegianessen 't schoolplein uit, naar met hun eerste vrije donderdagmiddag voor zich. Sommigen vragen zich af wat ze het eerst zullen doen uitslapen of de hele middag zitten blokken?

3 sept. Vanmorgen na de bel gingen de 9de en de 10de klassers zoals gewoonlijk op de eerste vrijdag van de maand een loflied zingen voor 't H. Hart om zijn zegen te vragen over dit schooljaar,wa rna ze door de zuster aan de schoolregels herinnerd werden.

14 sept. Vanmiddag konden we voor f o,75 naar een goochelaar gaan kijken bij de Veer,maar de lijvige tassen lieten het, helaas, niet toe.

15 sept. Vanmorgen na 't speelk wartier moest klas 9c als gewoonlijk het eerst naar binnen,m aar de aardrijkskunde-leraar gaf bevel te blijven wachten. Allen dachten dat er een film of zo op komst was, maar tot jun grote te-l eurstelling gingen ze gewoon naar de kl as toe.

16 sept. Vandaag onder de Nederlandse les werden in 10b af-schuwelijke cijfers uitgedeeld. Als jullie zo door gaan, zullen jullie met examen veel spinazie eten.

20 sept. Ons St. Pius Semenarie. Evenals vorige jaren zijn de meisjes van het Maria College met veel enthousiasme begonnen om de Priesterstudenten van het St. Pius se-

minarie te helpen. Het vorig jaar hebben onze meisjes ruim f.1000.-- bij elkaar gebracht, ruim genoeg dus voor studie- en huisvestingskosten voor een van onze Antilliaanse jongens. Wij voelen veel voor dit grootse ideaal en willen helpen door een maandelijkse bijdrage, maar, op de allereerste plaats door een vurig gebed, gedachtig het woord van Jezus: "De oogst is groot. Bidt de Heer van de oogst, dat Hij werklieden in zijn wijngaard zendt."

<u>17 sept.</u> Vandaag vieren we het heugelijk feit dat Mito 15 jaar geleden geboren werd. Namens de redaktieleden wordt hij hartelijk gelukgewenst.

<u>21 sept.</u> Vandaag heerst er in de redaktie zaal een feestelijke stemming. De naviering van Mito's verjaardag is de oorzaak hiervan. Maar we hebben veel werk voor de boeg.

<u>22 sept.</u> In de gymzaal zongen de kleintjes uit volle borst, maar de groten hielden elk ogenblik de nodige aandacht bij de lessen..............!!!??? Geloven jullie dat??.

<u>26 sept.</u> Vandaag herdenkt mevrouw Kelkboon de dag, dat ze zoveel jaren geleden in haar wiegje neergevlijd werd.

<u>27 sept.</u> Vandaag vereert Frère Arnold ons met een bezoek.

<u>" BEGRAFFENISONDERNEMING NAASTENLIEFDE "</u>

Het grootste liefdadigheidswerk van alle tijden

<u>STERF NU EN BETAAL LATER</u>

Dat U in vrede zult rusten ! ! !

<u>MITO</u>
10 A

SLUIPTOCHT

Terwijl we om het ka npvuur zaten en liedjes zongen, wac ht-ten we ongeduld ig op het sein. Reeds een kwartier geleden had de hopman ons een "leven" gegeven. Het "leven" is een stukje touw dat je achter aan je riem draagt en als het tijdens het spel van je afgenomen wordt ben je dood.

De vlag van onze groep was al in de aarde geplant. We moesten hun vlag probe:en te veroveren en de verkenners van de andere groep, die ook in de buurt kampeerdem, moesten de onze bemachtigen. Plotseling hoorden we drie lange fluit stoten. Eindelijk het sein.

"Iedereen op zijn plaats", riep de kampvuurleider. Nauwelijks waren we vertrokken of ik zag een donkere gedaante voortrennen, Frank probeerde hem tegen te houden. De aanvaller was hem echter te vlug af. Hij rende in mijn richting. Snel dook ik achter een struik. En toen hij langs mij heen rende, nam ik een sprong en. . daar lagen we al boven op mekaar.

Ik lag wel boven, maar de slimmerik bleef op zijn rug liggen en ik kon hem niet "doden", want hoe ik ook probeerde om hem om te draaien, hij bleef als aan de grond vastgeplakt. Gelukkig kwam Frank aangekropen.

"Neem jij deze voor je rekening", fluisterde ik.
"Goed", antwoordde hij, en op een niet al te zachtzinnige manier greep hij de gevangene vast en draaide hem om en rukte het stukje bliksemsnel weg.

Geruisloos sloop ik ondertussen verder......
Daar zag ik drie donkere figuren aankomen. "Dat is toch wel wat te veel voor mij", dacht ik en drukte me plat tegen de grond. Ze zagen me niet.... en verder kroop ik voort.

Toen ineens..... nog geen twintig meter verder zag ik de vijandelijke vlag wapperen. Nog voorzichtiger vervolgde ik mijn

JOURNAAL

1 sept.: Eerste schooldag. Iedereen begint weer vol goede moed. We zien weer heel wat nieuwe gezichten in de buurt van de zevende klassen, maar ook onder de leerkrachten: Mhr. Odor en Mhr. Meeuwis. Wij heten vanuit Bao di Kwi-hi en namens alle leerlingen U van harte welkom.

Frère Paulus viert zijn verjaardag. Hartelijk Gefeliciteerd; in het bijzonder namens de redaktie, die in U zijn oprichter en eerste stimulator eert.

3 sept.: Het La Salle College is een school met VELE leerlingen; dat merken we vooral als we -zoals vandaag- in één grote colonne naar de Kerk trekken voor onze jaarlijkse H. Mis ter ere van de H. Geest.

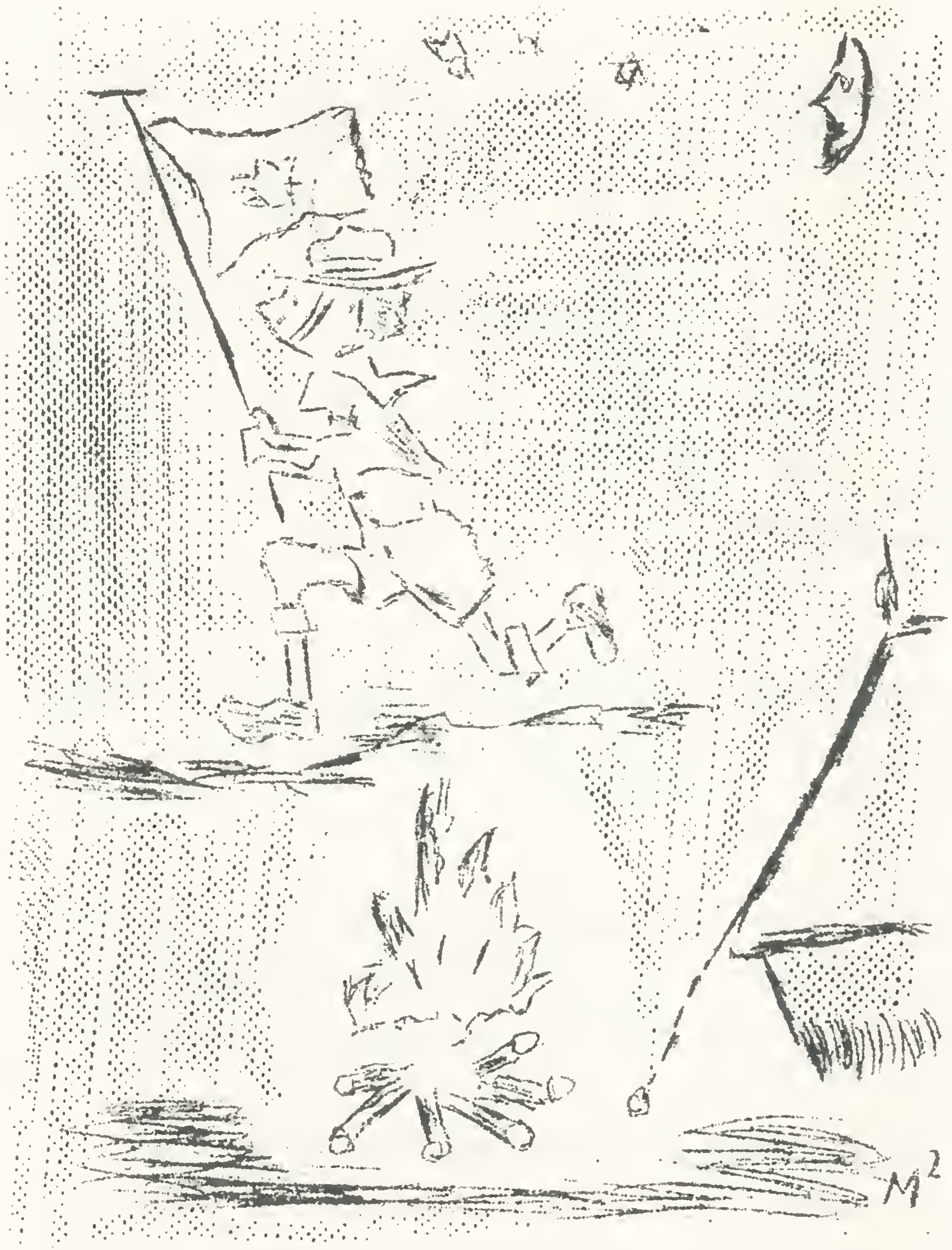
4 sept.: De type-lessen nemen weer een aanvang. Succes mannen!

10 sept.: Eerste vergadering van de nieuwe redaktie; we kijken nog een beetje onwennig naar elkaar en we zien het redaktiewerk als een hoge berg voor ons. We hebben onze staf dan ook met drie leden uitgebreid en we hopen op veel medewerking van de leerlingen!!!!

Na school houden ook onze leraars hun eerste vergadering.

23 sept.: Amper heeft de schoolbel gerammeld, of twee jongens van de lagere school stormen op elkaar af om elkaar ook een aframmeling te geven....Het gebeurt echter op onze speelplaats en onze Censor treedt op als referee en beslist: "een draw", en stuurt ze één voor één naar huis.

24 sept.: Weer een vechtpartij, nu tussen twee Lasallianen. (Zouden we dan toch "regen" gan krijgen?) Nu was het onze oud-censor, fr. Paulus, die als vredestichter optrad. Vandaag besluit fr. Arnold regelmatig de rondgang te doen om het abonnementsgeld op te halen. Hartelijk dank!

weg in de gevaarlijke richting. Werkelijk als een hagedis sloop ik geruisloos verder.....

Ongelukkigerwijze werd ik plotseling opgemerkt. Zo snel ik kon dook ik in een kuil, die ik ergens aan mijn rechterkant had opgemerkt. Doodstil bleef ik hierin liggen.

Ik hoorde de stemmen van twee jongens:

"Hij moet hier in de buurt zijn".

En ze kwamen steeds dichterbij.

Toen klonk het hard: "De vlag wordt aangevallen, kom, vlug, we moeten onze vlag redden"..... "Laten we gauw gaan helpen", antwoordde de andere verkenner. Samen verdwenen ze.

Verder sloop ik, en ik zag hoe het gevecht plaats vond. Helaas werden onze aanvallers teruggeslagen en moesten vluchten. "Dat is mijn kans," dacht ik. Ik passeerde de vijandelijke wachtposten en al gauw lag ik vlak bij de vlag. Niemand had er iets van gemerkt.

Stevig hield ik de verkennersstok, waar de vlag aan vast zat, beet en trok uit alle macht; toen rende ik zo hard ik kon naar veilig gebied. De twee wachters waren zo verschrokken, dat ze alleen maar verbaasd hadden staan toekijken.
"De vlag, de vlag, ze hebben de vlag gestolen", hoorde ik nog achter mij roepen. Maar ik was al dicht bij ons eigen kampement. Nog een klein stukje, en we hadden gewonnen! Of beter gezegd: IK had gewonnen. -- Ik had echt van het sluipspel genoten!

ARMANDO CURET 10 A

SPORT

Al hebben we in onze sportrubriek deze keer niet zo heel veel nieuws, voor sommige zal het beslist erg welkom zijn, vooral voor onze "basketballers".

Toen onze school vorig jaar een uitnodiging kreeg van de Basketball-Bond om mee te doen met de competitie, hebben we hieraan geen gehoor gegeven door allerlei omstandigheden.

Dit jaar echter hoorden we al heel gauw geruchten van een school-basketball-team..... Enkele tiende klassers kwamen op het idee, en..... de trainingen zijn zelfs al in volle gang.

De bedoeling is nu om met een team mee te gaan spelen in de B-klas. En we moeten in puike conditie zijn als eenmaal de competitie begint.

Liefhebbers kunnen zich opgeven bij: Emile Herdé.
Tyrone Augusta.
Harold Essed.

Later hierover meer nieuws.

xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx

xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx

<u>HOE IS HET MOGELIJK?????</u> In augustus zat ik in Nederland in een trein. Naast me kwam een oude man zitten. Hij was 75 jaar vertelde hij me. Omdat hij zo bedroefd voor zich uit zat te kijken, vroeg ik hem wat er aan de hand was. Hij antwoordde: "Het is vandaag de sterfdag van mijn enige broer, die 125 jaar geleden stierf"... <u>Ra ra, hoe kan dat?</u>

Lachen is Gezond

Uit de REAKTIES op onze vragen in het laatste nummer van de vorige jaargang bleek, dat onze lezers heel erg veel houden van GRAPPEN en MOPPEN......

Onderwijzer: Janchi, hoe speel je het klaar op EEN DAG zoveel fouten te maken.....
Janchi: Ik ben vanmorgen vroeg opgestaan, meneer.

"Wat zou je doen, als je in mijn schoenen stond?" -"Ze poetsen!"

Onderwijzer: Wat is het belangrijkste, de zon of de maan?
De maan meneer.
Onderwijzer: Wat, de maan, waarom?
Nou, die schijnt 's nachts als het donker is; de zon schijnt overdag als het toch al licht is.

A.v.d.Kuyp 10 B

HET ANTWOORD Een jeugdige en dus nog hoopvolle dichter stuurde een bundeltje van zijn eerstelingen ter beoordeling aan een dagblad-redaktie. Op de omslag van het bundeltje stond: "Waarom leef ik"

Toen hij het weer teruggestuurd kreeg, had de redakteur er onder geschreven:

"Omdat U zo verstandig was om het per post te sturen in plaats van het zelf te komen brengen".

BOY 10 A

"Juffrouw, als je gebeten wordt door een dolle hond, ga je dan ook blaffen?"

Julius Ceasar werd verslagen bij het Amikt van Milaan.

Ik ben helemaal niet dol op jouw kussens.

A dog wags his tail to a cat. (Uit de school)

Wist je dat....

- Het grootste land ter wereld de Sovjetunie is? Dit land beslaat ongeveer 14,6 procent van het landoppervlak vvn de aarde.

- Er planten bestaan die maar eens in de veertig jaar een bloem dragen?

- Er insekten bestaan die gemakkelijk door het oog van een naald kunnen lopen?

- Een vlieg gemiddeld slechts één tiende gram weegt?

- Er een cactus bestaat, die zo'n doordringende geur verspreidt, dat je hem op een afstand van een kilometer kunt ruiken?

- Voor het fabriceren van een kilo papier 300 tot 500 liter water nodig is?

- Het lichaam van iemand die 75 kilo weegt, 750 gram fosfor bevat?

- Het eiland Tristan da Cunha het eenzaamste eiland ter wereld is? Het ligt op ongeveer 3500 kilometer van het dichtsbijzijnde vasteland?

- De duurste bloem die ooit verkocht is, een orchidee was? Men betaalde er maar liefst een half miljoen dollar voor.

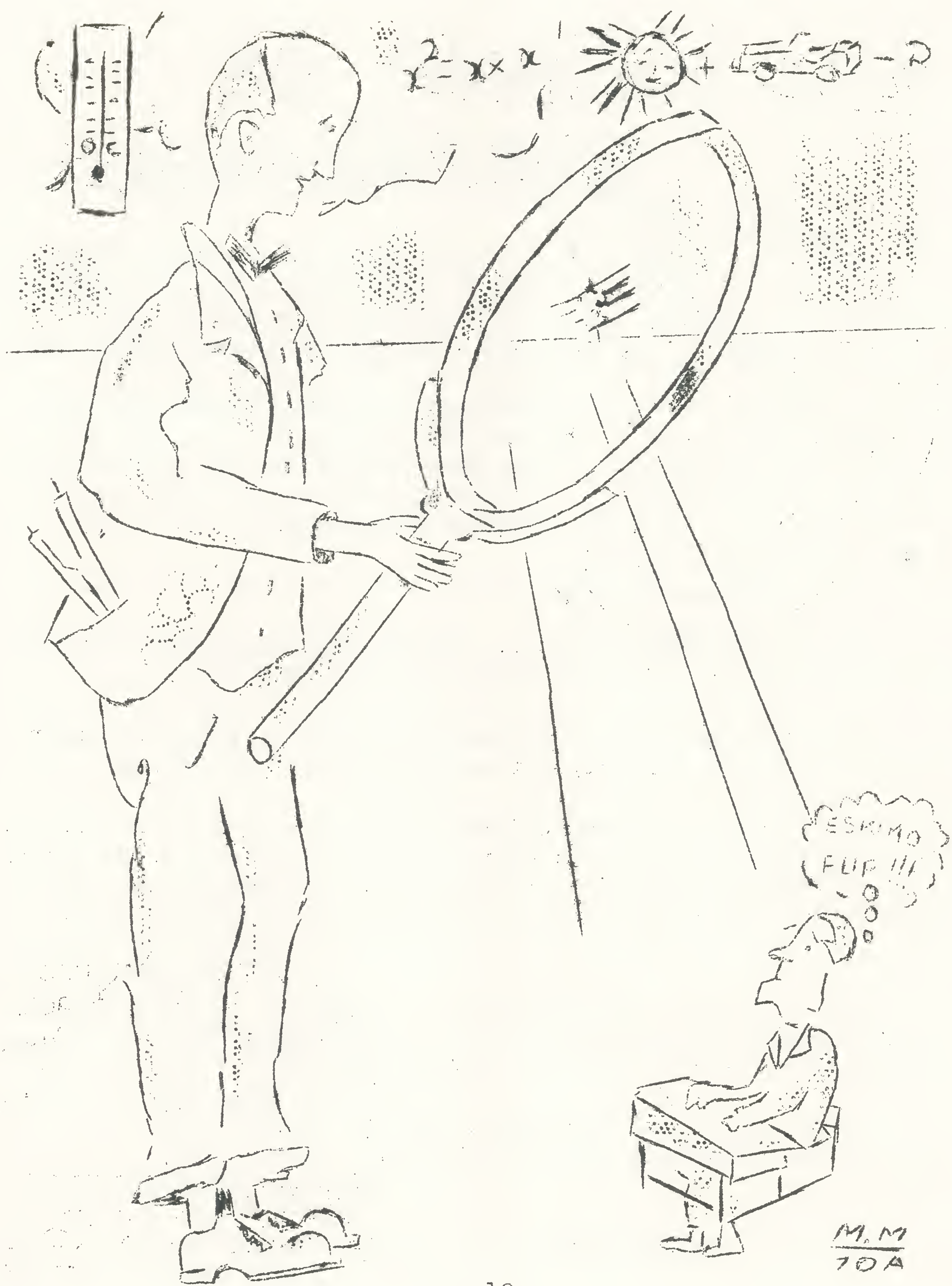
- De kleinste staat ter wereld vaticaanstad is met een oppervlakte va n ongeveer 44 hectaren?

- Sommige blauwe walvissen rond 35 meter lang zijn?

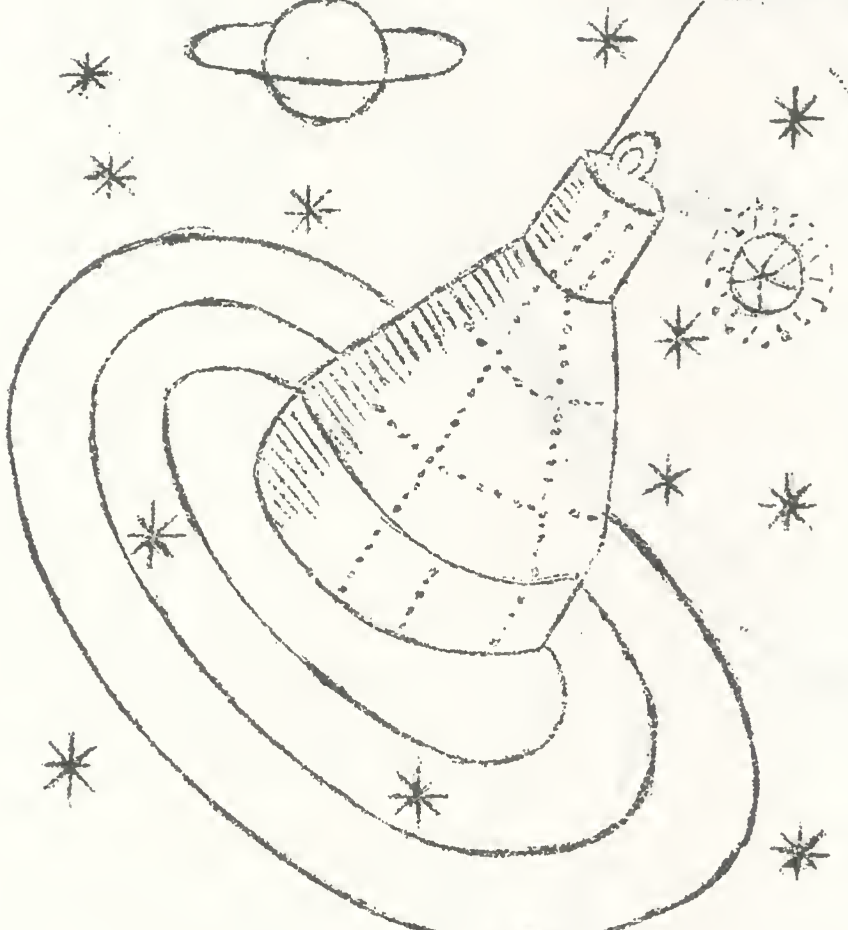
- Het laagst gelegen land ter wereld het gebied rondom de Dode Zee in Israël is? Het ligt 394 meter onder de zeespiegel.

- Ongeveer 70% van de aarde overdekt is met water?

A. v. d. Kuyp 10 B

ESKIMO
FUR !!!
M.M
10A

DE WERELD IN DE TOEKOMST

Als de toekomst brengt, wat de meeste Amerikanen hopen, zal het zijn: "Een Amerikaan als eerste mens op de maan". En ook de Russen houden zich volop met dat project bezig. Amerika en Rusland houden als het ware een wedstrijd..... en het doel van deze wedstrijd: wie zal het het eerste klaarspelen een MENS op de MAAN te doen landen.

Ik denk er anders over.... Als de toekomst brengt, wat ik denk, dan zal dat zijn: DE WERELD OP ZIJN TERUGWEG......

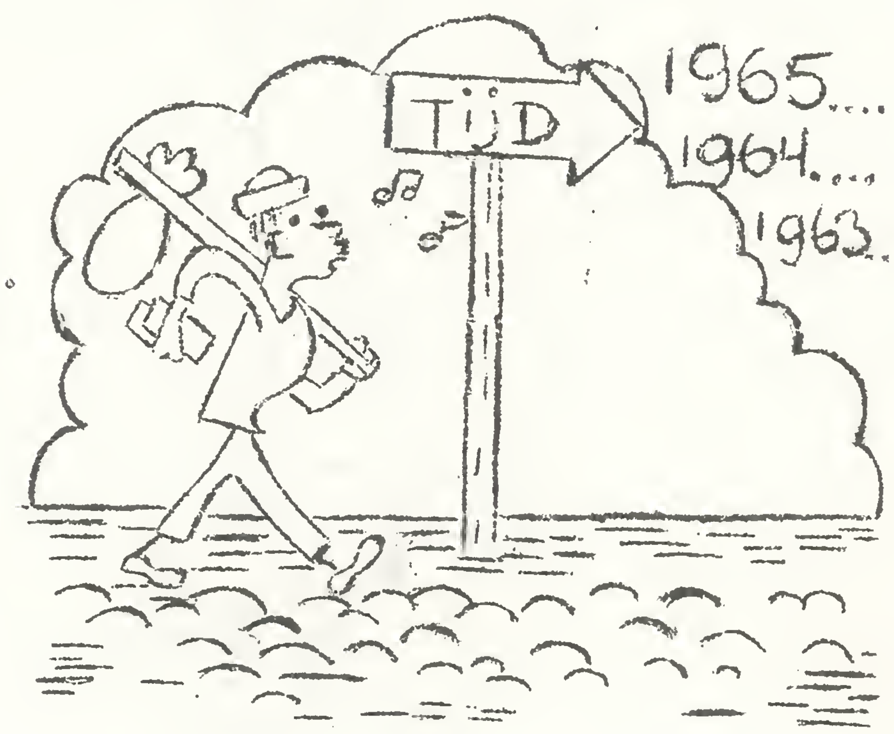
De wereld zal deze "terugweg" aanvaarden, zodra zij haar hoogtepunt heeft bereikt, het hoogtepunt van beschaving.

En daar zijn we waarschijnlijk al heel erg dicht bij...... In Frankrijk bijvoorbeeld; daar zijn ze al op retour. Neem maar eens een kijkje in Parijs en volg bijv. een modeshow.... Een massa nozems en ander gespuis lopen er in heel Parijs rond......

Een groot deel van de wereld heeft beslist haar retourreis al aanvaard, en de rest zal haar volgen.

En de wereld zal terugkeren tot wat zij was, toen God haar geschapen had.

FRANK BURKE 8 D

UIT DE SCHOOL GEKLAPT..... (M.C.)

- De priester heeft zijn handen uitgestreken.

- to seem : zemen   to seek: ziek zijn.

- Ik ga regelmatig naar de tandarts om mijn tanden te laten poetsen.

- Is "witte steenkool" ook werkelijk wit?

- Allemaal voorraad voor winkeliers en straatvensters.

- Tous les portiers étaient déjà fermés.

- The foxes drew the plough through the field.

- Iedereen weet dat Colombia Amerika ontdekte in 1492.

- Bevolkingsdichtheid van Europa: 60 per m^2.

- De oom van Karel : Oom's Karel.

- Bomen van het woud : Boomwouden.

- De dag was voorbij : Le jour était fatigué.

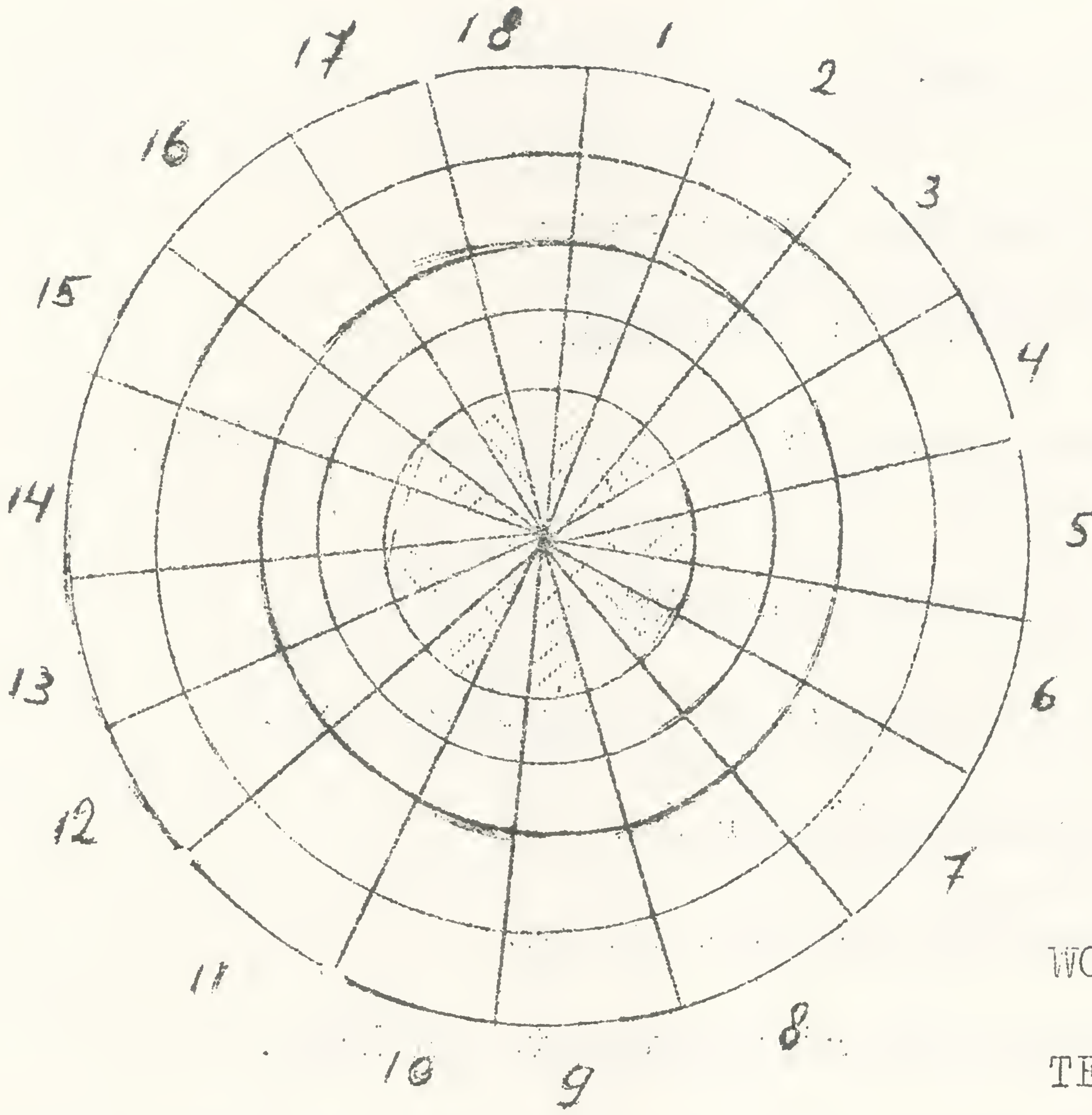
- Alle uitnodigers hadden hun buik vol gelachen.

- Verdrag van Lateranen getekend door Kardinaal Mussolini en Gasparri.

- Je donne de l'argent à mon pourboire. (zusje: soeurette)

- Opgave: Maak een zin met "animo". (bijv. gebr.)
  - Sommige mensen zijn animaal geboren.
  - Ze waren in een animaal gesprek gewikkeld.
  - Animaal betekent dierlijk.

- De zwakke opvolgers van Karel de Grote konden de Noormannen niet uitstaan en gaven ze daarom een stuk land te leen.

PUZZEL

CIRKEL

RAADSEL

VAN BUITEN NAAR BINNEN MOETEN 18 WOORDEN VAN 4 OF 5 LETTERS INGEVULD WORDEN.

In de buitenste cirkelrand ontstaat dan van 1 tot 18 een

S P R E E K W O O R D .

1. Europese hoofdstad.
2. Viseter.
3. Afvoerbuis.
4. Muziekinstrument.
5. Hemellichaam.
6. Eivormig.
7. Grappig.
8. Landscheiding.
9. Kledingstuk.
10. Politieman.
11. Eng, smal.
12. Dekkleed op bed.
13. Op enig tijdstip.
14. Nekharen bij dieren.
15. Deel van een ketel.
16. Schamel bezit.
17. Europeaan.
18. Behoefte aan drinken.

S U C C E S

INLEVEREN vóór 15 OKTOBER.

bij een redaktielid.

PRIJS: een 45-toeren-plaat.

